

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק

התובעת א.ד. מעוף פיגומים בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד שלומי וינברג

נגד

הנתבעים 1. רונן שגיא
2. און טופ פתרונות לעבודה בגובה בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד אמיר טיטונוביץ

פסק דין

מבוא

- 1
- 2
- 3 1. התובעת, א.ד. מעוף פיגומים בע"מ, היא חברה גדולה בענף הפיגומים, שתחום עיסוקה המרכזי
- 4 הוא פיגומים ממוכנים (להלן – "התובעת" או "מעוף"). בין לקוחותיה של מעוף פיגומים חברות
- 5 בענף הבנייה, חברות המתמחות ביצור ובהתקנה של קירות מסך ואלומיניום, יצרני וקבלני
- 6 חיפויים וחברות לשיקום מבנים. יובל הירש משמש כמנהלה של מעוף פיגומים מתחילת שנת
- 7 2014 (להלן – "הירש"), והוא החליף בתפקידו את דב כהן, ששימש קודם לכן כמנהל החברה
- 8 (להלן – "כהן").
- 9 2. הנתבע 1, רונן שגיא, עבד במעוף בין השנים 2006 – 2011 והחל מחודש ינואר 2013 ועד יום
- 10 24.7.14 (להלן – "הנתבע" או "שגיא"). בתפקידו האחרון שימש שגיא כסגן המנהל של החברה.
- 11 לאחר סיום העסקתו במעוף, הקים שגיא יחד עם אחרים את הנתבעת 2, און טופ – פתרונות
- 12 לעבודה בגובה בע"מ (להלן – "הנתבעת" או "און טופ"), והוא משמש מאז כמנהלה. גם און טופ
- 13 עוסקת בתחום הפיגומים ומכאן שהיא מתחרה של מעוף. בין מעוף ושגיא התנהל סכסוך
- 14 משפטי בבית הדין לעבודה, שעניינו בתקופת עבודתו של שגיא במעוף (סע"ש 14265-10-14).
- 15 3. התובעת, מעוף, הגישה נגד הנתבעים, שגיא ואון טופ, את התביעה דנן בסכום של 280,000 ₪,
- 16 וזאת בגין נזקים שלטענתה גרמו לה בכך ששלחו ללקוחותיה במהלך שנת 2016 שתי הודעות
- 17 אימייל המהוות פרסום לשון הרע, כמשמעו בחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965. מעוף

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 עתרה בתביעתה לפסוק לה פיצוי סטטוטורי מוגדל ללא הוכחת נזק, להורות על פרסום תיקון
2 או הכחשה, לחדול מפרסומים עתידיים, ולשלם לה הוצאות המשפט.

3 בכתב התביעה טענה התובעת, כי הודעות האימייל ששלחו הנתבעים מהוות פרסומים כוזבים,
4 והם נשלחו בכוונה לפגוע בשמה הטוב, במוניטין שצברה, בשגרת עסקיה ובקשריה עם
5 לקוחותיה. המדובר בפרסומים המתארים את מעוף כעבריינית סדרתית, הסובלת מתרבות
6 ארגונית של גניבת ציוד מאחרים, ולפי הנטען מעשיה אף עשויים היו להוביל להרג ולמוות.

7 4. בכתב הגנתם, לא הכחישו הנתבעים, כי אמנם שלחו את הודעות האימייל המיוחסות, אולם
8 טענו כי ההודעות נכתבו בתום לב, בזהירות רבה, כשכלו כל הקיצים, ומתוך כוונה להביא
9 להפסקת ההתנהלות הקלוקלת, המזיקה ומסכנת חיים מצדה של מעוף. לטענתם, שתי
10 ההודעות הן בגדר פרסום אחד, ומכל מקום, לא מדובר בפרסום לשון הרע. עוד טענו, כי עומדות
11 להן מספר הגנות: הפרסומים כללו דברי אמת; היה עניין ציבורי בפרסומים; היתה להם חובה
12 מוסרית או חברתית לפרסם הדברים; הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר; הם הביעו
13 גם עמדה, במסגרת הפרסומים, על התנהגות התובעת; ההודעות שוגרו כתלונה אל מי שהיה
14 ממונה על התובעת מכוח חוזה; הפרסום לא חרג מתחום הסביר; הנתבעים האמינו באמיתות
15 הדברים; הנתבעים נקטו לפני הפרסום אמצעים סבירים להיווכח אם הפרסומים הם אמת.

טענות הצדדים

17 5. המחלוקת הראשונה עניינה בשאלה, אם הפרסומים מהווים "לשון הרע"?
18 התובעת טענה, כי שתי ההודעות כללו דברי "לשון הרע", משום שמדובר בפרסומים משמיצים,
19 מהחמורים ביותר, שנועדו לפגוע בלב פעילותה העסקית של התובעת. המדובר, לטענתה,
20 בפרסומים מכפישים וכוזבים, שנועדו להטיל עליה "עננה כבדה" של התנהלות פלילית, לתארה
21 כמי שאינה בוחלת באמצעים כדי לפגוע במתחריה, וכעבריינית המסכנת חיי אדם.
22 הנתבעים טענו, לעומת זאת, בכתב ההגנה כי הפרסומים אינם מהווים לשון הרע, אולם
23 בסיכומיהם לא חזרו על טענה זו.

24 6. המחלוקת השנייה עניינה בשאלה, אם עומדת לנתבעים הגנת "אמת דיברתי"?
25 הנתבעים טענו, כי עומדת להם הגנת "אמת דיברתי", לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע.
26 לטענתם, במעוף נהגה, ועודנה נוהגת, תרבות ארגונית של גניבות, כפי שעולה מעדויותיהם עדי
27 הנתבעים. עוד טענו, כי עלה בידיהם להוכיח כי מעוף היתה מעורבת בארבעה מקרים של גניבות
28 בשנת 2016 באתר הבנייה "לגון", שבו עבדו הן מעוף והן און טופ. לטענתם, מרבית הפריטים
29 שנגנבו עשויים היו לשמש את מעוף בעבודתה, ולאחר משלוח הודעות האימייל פסקו הגניבות.
30

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 התובעת טענה, לעומת זאת, כי הגנת אמת דיברתי אינה עומדת לנתבעים ממספר טעמים :
2 הנתבעים לא הוכיחו את הטענות בפרסומים ; הנתבעים הביאו ראיות כי היתה בעבר תרבות
3 גניבות בחברה, אולם בפרסום נטען, כי תרבות הגניבות עודנה קיימת ; הנתבעים לא הביאו
4 ראיות כלל לעניין טענתם כי התובעת חבלה בציד ; עדי הנתבעים הודו כי לא היו עדים כלל
5 למעשי גניבה או חבלה ; שגיא הודה כי איננו זוכר שמות של עובדים שגנבו ציוד ; שגיא עבד
6 בתובעת בעת שלטענתו היתה מעורבת בגניבות, ולמרות ששימש בתפקיד בכיר, לא עשה דבר
7 בעניין ולא דיווח עליהן.

8 המחלוקת השלישית עניינה בשאלה אם עומדת לנתבעים הגנת "תום הלב"? 7.

9 הנתבעים טענו, כי עומדת להם הגנת תום לב, לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע. לטענתם,
10 שגיא האמין בטענות המפורטות בהודעות האימייל, בכל ליבו. לפיכך, גם פנה אל מעוף בדרישה
11 שהגניבות תפסקנה. עוד טענו, כי שגיא אף נקט בדבריו זהירות בכך שהשתמש במילה "כנראה"
12 ובכך שפירט הציוד שגנב.

13 מכאן טענו הנתבעים, כי עומדות להם מספר הגנות לפי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע : הגנה
14 לפי סעיף 15(2) - חלה עליהם חובה לעדכן את ממועני המיילים בדבר התנהלותה של מעוף
15 ולהתריע בפניהם על המתרחש באתר לגון, והדברים היו סבירים ומאוזנים ; הגנה לפי סעיף
16 15(3) - היה להם עניין כשר בפרסום, אשר נעשה בתום לב והופנה רק לגורמים הרלבנטיים ;
17 הגנה לפי סעיף 15(4) - בפרסומים יש הבחנה ברורה בין עובדות ודעות ; הגנה לפי סעיף 15(8) -
18 הודעות האימייל מוענו לחברות, אשר לשתיים מהן היה חוזה עם מעוף, ומכאן שהיתה כפופה
19 אליהן באתר הבנייה. לפיכך, יש לראות בחברות שאליהן נשלחו ההודעות בבחינת "ממונה".

20 התובעת טענה, לעומת זאת, כי לא עומדת לנתבעים הגנת תום לב, משום שנסתרה החזקה לפיה
21 פעלו בתום לב, לפי סעיף 16 לחוק : הנתבעים התכוונו לפגוע במעוף במידה הגדולה מהערך
22 המוגן ; הנתבעים לא נקטו אמצעים סבירים לבדוק את אמיתות הטענות ; הנתבעים עצמם לא
23 האמינו באמיתות הטענות.

24 עוד הוסיפה התובעת, כי גם לא מתקיימים התנאים הנדרשים ביחס לכל אחת מההגנות
25 המפורטות בסעיף 15 לחוק איסור לשון הרע : סעיף 15(2) - אין קשר בין ה"חובה" ובין הפרסום
26 שבמחלוקת ; סעיף 15(3) - הנתבעים לא נקטו אמצעים סבירים לוודא את אמיתות הפרסום
27 ונקטו לשון פוגענית יתר על המידה ; סעיף 15(4) - הנתבעים לא הפרידו בין עובדות לדעות,
28 וממילא לא הבהירו כי הדברים הם בגדר דעה. יתר על כן, הטענות המפורטות בפרסומים
29 גורפות ובוטות מדי ; סעיף 15(8) - הנתבעים לא הוכיחו כי נמעני הודעות האימייל היו ממונים
30 על התובעת מכוח חוזה.

8. המחלוקת הרביעית עניינה בסוגיית הפיצויים.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 התובעת טענה, כי יש לפסוק לה פיצויים סטטוטוריים מוגברים בגין כל אחת מההודעות, וללא
2 הוכחת נזק, משמע 140,000 ₪ בגין כל פרסום. לטענתה, נוסח וסגנון הפרסומים מלמדים על
3 כוונת הזדון שבהם. יתר על כן, הנתבעים סירבו להתנצל על פרסום ההודעות.
4 הנתבעים טענו, לעומת זאת, כי לא עלה בידי התובעת להוכיח נזקים, והירש, אף הודה, כי
5 הנמענים המשיכו לעבוד עם התובעת לאחר הפרסומים. לטענתם, הפיצוי הסטטוטורי כלל אינו
6 מתאים למקרים שבהם ניתן היה להוכיח נזק, והדבר לא נעשה. הנתבעים גם לא נדרשו
7 להתנצל. מכל מקום, סכום הפיצויים אינו מתאים כלל לנסיבות העניין.

דיון

מתווה הדיון

9. הדיון יכלול התייחסות לטענות השונות בהתאם למתווה שלהלן: תחילה, יתוארו הפרסומים
10 עצמם, העומדים בבסיס התביעה; בהמשך, תידון השאלה, אם יש בפרסומים משום לשון הרע;
11 בשלב הבא, יידונו שתי ההגנות שהעלו הנתבעים – האחת, הגנת "אמת דיברתי", והשנייה, הגנת
12 "תום הלב". ההגנה האחרונה, גם היא נחלקת למספר נדבכים, שכל אחד מהם יידון; לבסוף,
13 תידון שאלת הנזק, אם יש מקום לפסוק פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק, לרבות פיצויים
14 מוגברים, ואם כן, מה שיעורם.

הפרסומים

10. אין מחלוקת, כי במהלך שנת 2016 שלח שגיא שתי הודעות אימייל כמפורט להלן.
11. ביום 21.3.16 שלח שגיא לבעלי תפקידים בשלוש חברות הודעת אימייל בכותרת: **"גניבות חוזרות ונשנות של חלקי פיגומים וחבלה במזיד באתר לגון 2"**. וזאת לשון ההודעה (נספח 1
12 לכתב התביעה):

"אתמול הגענו לעבודה באתר. כשעלינו לקומה 31 התברר כי בפעם הרביעית בתוך
כחודשיים נגנבו מאיתנו חלקי פיגומים ע"י אנשי א.ד. מעוף פיגומים. חלקי
הפיגומים שנגנבו שימשו, כנראה, את עובדי א.ד. להתקנת פיגומים עבור חברת
ענק באותה הקומה.

פירוט החלקים שנגנבו:

40 משקולות, 2 קורות אמצעיות, קורה אחורית, מותחנים ואביזרים.

יש לציין שבמקרה הגניבה הקודם נמנענו מהגשת תלונה במשטרה מכיוון שלא
היה בידינו הוכחות לגניבת הפיקוד החשמלי ע"י אנשי א.ד. (למרות ששום גורם
אחר שפועל באתר לגון אינו צריך פיקוד כזה), ומכיוון שבסיכום עם פני מא.ד.
קיבלנו מהם בחזרה כבלי חשמל חלופיים לחלק מהכבלים שנגנבו.

יודגש שזה האתר היחיד בו מותקנים פיגומים שלנו לצד פיגומים של א.ד., וזה
האתר היחיד בו קיימת תופעה כזו של גניבות.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

- 1 מקרה זה מחזיר אותנו למקרה החבלה בפיגום שהתרחש בתחילת ינואר ואשר
- 2 היה יכול להיגמר באסון. במקרה ההוא רציתי לחשוב שלא מדובר בחבלה במזיד
- 3 ע"י אנשי א.ד., אך רצף הגניבות מאז, והאינטרס הברור של הנהלת א.ד. להזיק
- 4 לחברתנו אינו משאיר עוד ספק כיום לגבי האחראים לחבלה".
- 5
- 6 12. את ההודעה שלח שגיא לנציגים של מספר חברות : לחברת רוזרה ששכרה את שירותיה של און
- 7 טופ לצורך התקנת פיגומים באתר הבנייה ; לחברת אלקטרה בניה, שהיא האחראית על אתר
- 8 הבנייה לגון ; לחברת ענק ששכרה את שירותיה של מעוף פיגומים לצורך התקנת פיגומים באתר
- 9 הבנייה.
- 10 13. מר טוויק מחברת ענק, הוא אחד הגורמים שקיבלו את ההודעה הנזכרת, והוא העבירה לידיעתו
- 11 של הירש, המשמש, כאמור, כמנהלה של מעוף. הלה כתב בו ביום הודעת אימייל לנמעני
- 12 ההודעות המכחיש את ההאשמות מכל וכל. כן התייחס לכך כי מדובר בפרסום לשון הרע. הירש
- 13 ציין, כי האשמת מעוף בגרימת חבלה במזיד לציוד היא טענה חמורה, ומרחיקת לכת, שאין לה
- 14 כל תימוכין וביסוס. גם הטענה בדבר גניבת ציוד מוכחשת מכל וכל, והעובדה כי עובד מעוף
- 15 אפשר שימוש בכבל החברה נעשה אך ורק מטעמים חבריים. הטענה גם בלתי הגיונית, כאשר
- 16 למעוף מלאי ציוד גדול, וגם היא סבלה מגניבות באתר המדובר.
- 17 14. ביום 31.5.16 שלח שגיא לנציגי חברות רוזרה, אלקטרה וענק הודעת אימייל נוספת בכותרת :
- 18 "גניבת ציוד באתר לגון". וזאת לשון ההודעה הנוספת :
- 19 ".... שלחתי את האימייל הקודם לידיעתך, כי אתם, על לא עוול בכפכם, נאלצתם
- 20 להפוך לשותפים לדבר עבירה. ברצוני להתייחס בקצרה לאימייל של יובל הירש :
- 21 (1 בחברת א.ד. נהוגה מאז ומעולם תרבות ארגונית של גניבת ציוד באתרי בניה.
- 22 תרבות זו מוטמעת כה חזק אצל עובדי החברה הוותיקים, עד כי בכל שנות
- 23 עבודתי בא.ד. לא הצלחתי לעקור אותה מן השורש.
- 24 (2 יובל מיטיב לנסח את שקריו בעברית רהוטה של עורכי דין. אך הרהיטות אינה
- 25 הופכת שקר לאמת.
- 26 (3 בניגוד לאמור במכתבו – כל הציוד שנגנב פרט ללוח הפיקוח הינו ציוד
- 27 סטנדרטי ומתאים לכל הפיגומים של א.ד.
- 28 (4 מצורפת תמונה ... – הציוד זהה!
- 29 (5 בניגוד לאמור במכתבו – יש הרבה הגיון בהשמשת ציוד פנוי שנמצא בקומה
- 30 33 במקום לטרוח ולהעלות את הציוד מלמטה".
- 31 15. כאמור, שתי הודעות האימייל ששלח שגיא ללקוחותיה של מעוף במהלך שנת 2016 עומדות
- 32 בבסיס התביעה, ואין מחלוקת כי שלחן. גם אין מחלוקת, כי שגיא שימש כמנהלה של און טופ
- 33 וההודעות נשלחו במסגרת תפקידו. מכאן, שהתביעה הוגשה נגד שני הנתבעים, יחדיו.
- 34

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

האם הנתבעים פרסמו דברי לשון הרע נגד התובעת?

16. לפי סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה – 1965 :

לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרר לשנאה, לבוז או ללעג מצדם ;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו ;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו ;

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו ;

אדם מוגדר בסעיף 1 לחוק איסור לשון הרע כ"יחיד או תאגיד".

17. האם יש בפרסומים שפרסמו הנתבעים משום "לשון הרע" כהגדרתו בחוק? התשובה על כך היא

בחיוב, וזאת משום שיש בפרסום כדי "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרר לשנאה, לבוז או ללעג" וכן "לפגוע באדם במשרתו ... בעסקו, במשלח ידו או במקצועו".

18. ללשון הרע שפרסמו הנתבעים ישנם מספר נדבכים : הנתבעים ייחסו למעוף כי מאז ומעולם

נהגה בה תרבות של גניבת ציוד באתרי בנייה, תרבות המוטמעת חזק אצל עובדי החברה הוותיקים ; הנתבעים ייחסו למעוף כי גנבה ציוד מאון טופ באתר לגון ארבע פעמים בתוך כחודשיים, וזאת קודם ליום 21.3.16 ; כן ייחסו הנתבעים למעוף חבלה במזיד בפיגום של און טופ באתר לגון בתחילת חודש ינואר 2016.

19. כל אחד מהנדבכים שייחסו הנתבעים למעוף פיגומים מהווה, מיניה וביה, דברי לשון הרע,

משום שיש בהם כדי לעשות את מעוף מטרר לשנאה, לבוז וללעג, וכן לפגוע בעסקיה : ייחוס מספר מעשים פליליים של גניבה ; ייחוס חבלה במזיד לרכוש אשר עלול היה להסתיים באסון ; וייחוס תרבות של גניבה באתרי בנייה (רע"א 4447/07 מור נ' ברק (25.3.10) ; ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ (16.8.01) ; ע"פ (חי) 634/06 אורן נ' סבאג (9.11.06) ; אורי שנהר דיני לשון הרע, בעמ' 128 (1997)).

20. מכאן, כי הנתבעים פרסמו דברי לשון הרע נגד התובעת.

האם עומדת לנתבעים הגנת "אמת דיברתי"?

21. לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע :

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי ; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

22. השאלה אם הפרסום אמת מוכרעת לפי מבחן אובייקטיבי והיא לא תחול על פרסום שגוי אפילו אם המפרסם האמין בכנות באמיתות הפרסום. יתר על כן, נטל הוכחת ההגנה של אמת בפרסום מוטל על המפרסם.
23. האם עלה בידי הנתבעים להוכיח כי עומדת להם הגנת "אמת דיברתי", לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע?
24. על מנת לעמוד בנטל ההוכחה, מוטל היה על הנתבעים להראות כי כל הפרסומים אמת, וזאת ביחס לכל אחד מהנדבכים השונים של הפרסום, כפי שפורטו: הטענה כי מאז ומעולם נהגה במעוף תרבות ארגונית של גניבת ציוד, המוטמעת חזק אצל עובדי החברה הוותיקים; הטענה כי מעוף גנבה ציוד מאון טופ באתר לגון ארבע פעמים בתוך כחודשיים קודם ליום 21.3.16; הטענה כי מעוף חבלה במזיד בפיגום של און טופ באתר לגון בתחילת חודש ינואר 2016.
25. שניים העידו מטעם הנתבעים על מנת לנסות ולבסס את טענתם כי הפרסומים הם אמת: הנתבע, שגיא, שעבד שנים רבות במעוף, שימש כסגן מנהל החברה, והיום הוא משמש כמנהלה של טופ און, שהיא מתחרה של מעוף; ורוני קריוף, שעבד אצל התובעת בין השנים 2004 – 2014, ומשנת 2016, משמש כבעלים וכמנהל של חברת חברת שחפים בע"מ, שהיא קבלנית משנה של אוט טופ באתר לגון.
26. שניים גם העידו מטעם התובעת, על מנת לבסס הטענה כי אין אמת בפרסומים: הירש, מנהלה מאז שנת 2014, וכן פנחס בוחניק, המשמש כמנהל תפעול בתובעת בשנים האחרונות.
27. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי נהגה במעוף פיגומים מאז ומעולם תרבות ארגונית של גניבת ציוד באתרי בנייה?
28. בתצהירו מסר שגיא, כי במהלך עבודתו הממושכת במעוף נחשף לתרבות הגניבה הנוהגת בחברה. כן ציין, כי להתרשמותו, עובדים רבים חשבו כי אין כל פסול בנטילת ציוד שאינו שייך למעוף, וראו בכך מעין "ספורט", עד כי התחרו ביניהם מי מצליח להביא ציוד יוקרתי יותר שאינו שייך לחברה. לדבריו, נאלץ לשלוח מכתבי התנצלות ללקוחות ואף לפטר עובדים שנתפסו גונבים ציוד של חברות אחרות.
29. בחקירתו הנגדית של שגיא התברר כי נמצאו קשיים בלתי מבוטלים באשר לטענה כי "מאז ומעולם" היתה "תרבות ארגונית של גניבת ציוד" במעוף פיגומים –
- שגיא טען בתצהירו כי היה עד לתרבות של גניבה והיה ממש "ספורט" מי גנב יותר. אולם, בחקירתו הנגדית התברר כי מדובר באמירות כלליות ובלתי מבוססות בראיות, שהן בעיקר בגדר עדות שמועה, ותו לא.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 שגיא הודה בעדותו כי לא היה עד לאף מעשה גניבה, וזאת למרות שטען כי מעשי הגניבה נמשכו
2 20 (!) שנה. לדבריו, על מעשי הגניבה אך שמע מפייהם של עובדים שהיו עדים למעשי הגניבה.
3 כאשר התבקש לתאר מי הם אותם עובדים שמפייהם שמע על מעשי גניבה, ציין את פנחס בוחניק
4 ואת קריוף, ולא ציין עובדים נוספים. על גרסתם של אלו, שהעידו בבית המשפט, נעמוד בהמשך.
5 שגיא גם טען, כי לקוחות סיפרו לו על גניבות. דא עקא, כי לא הובאה כל ראיה מפייהם של אותם
6 לקוחות נטענים. שגיא גם תיאר כי היו מקרי גניבה רבים ומכתבי התנצלויות אולם לא יכול
7 היה לציין במי מדובר וגם לא הציג המכתבים. גם לא יכול היה לציין באילו מועדים אירעו
8 הגניבות, ומתי היה מעשה הגניבה האחרון. שגיא אף הודה בעדותו, כי אמירתו בדבר תרבות
9 ארגונית של גניבות היא בגדר מסקנה. לדבריו, הואיל והגניבות נמשכו 20 שנים הוא הסיק כי
10 הן עודן נמשכות.

11 כאשר נדרש לציין מי מהעובדים היה מעורב במעשי הגניבה, ציין עובד בשם ולדימיר, שהיה
12 עובד במעוף, ולטענתו היה מעורב בחיתוך כבלי מתכת מהקירות, וכן מסר כי אחד מעובדי
13 המחסן היה מעורב בגניבה. אולם, שגיא אישר, וזאת בניגוד לתצהירו, כי הוא לא פיטר את
14 ולדימיר אלא כהן – שהיה כאמור מנהל החברה באותה תקופה. כאמור, כהן לא הובא לעדות,
15 ואין כל ראיה נוספת בתיק אם אמנם פוטר ולדימיר ומה היו נסיבות הפיטורין. יתר על כן, אם
16 שגיא לא היה עד למעשי הגניבה, כטענתו, וגם לא היה מעורב בפיטורים, כטענתו, ברי כי לא
17 ניתן לאמץ את עדותו, שהיא בגדר עדות שמועה.

18 בעדותו הוסיף שגיא, כי כהן היה מסתובב באתרים ו"מלקט" ציוד, למרות שלא ציין זאת
19 בתצהירו. כן מסר, כי כהן אישר זאת פעמים רבות. כאשר נשאל מדוע לא ציין הדברים בתצהירו
20 מסר כי כהן "הוא כמו אבא שלו". לדבריו, כאשר שאל את כהן על הגניבות בחברה, ענה לו הלה
21 כי עדיף "שלא ידע" על כך. גם אם נכונה אני לקבל כי אמנם היו שיחות בנושא גניבות בין שגיא
22 וכהן, לא ניתן לאמץ העדות בדבר קיומן של אותן גניבות. לא זו בלבד, ששגיא לא היה עד
23 לגניבות, אלא שגם לא ציין זאת בתצהירו ולא הביא את כהן לעדות, מטעמיו, למרות שהוא
24 עודנו בקשר עמו.

25 30. מעדותו של שגיא עולה, כי לכל היותר, שמע מאחרים, בעת שעבד במעוף, על גניבות של ציוד.
26 לא ניתן לבסס על עדות שמועה מסוג זה ממצאים בדבר קיומה של תרבות גניבות. יתר על כן,
27 גם אם נכונה הייתי לקבל את הטענה, כי היו מעשי גניבה כלשהם במעוף בעת ששגיא עבד שם,
28 לא די בכך, על מנת להוכיח את דבריו של שגיא כי מדובר ב"תרבות של גניבה הנהוגה מאז
29 ומעולם". יש לזכור בהקשר זה, כי שגיא היה סגן המנהל של מעוף בתקופה שבה טען כי היתה
30 תרבות ארגונית של גניבה. שגיא לא סיפק כל הסבר מספק, מדוע לא טיפל בתרבות זו, וגם לא
31 ידע להסביר מדוע לא פנה למשטרה אם ידע על מעשי גניבה. שגיא גם לא יכול היה להעיד על
32 תרבות של גניבות מאז שעזב את מעוף בשנת 2014.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

31. עד נוסף, שהעיד, כאמור, מטעם הנתבעים הוא קריוף שעבד במעוף בין השנים 2004 – 2014. 1
קריוף עזב את החברה, לאחר שלא קיבל את תפקיד מנהל המחסן. לאחר שעזב, הקים את 2
חברת שחפים, המשמשת קבלנית משנה של און טופ. 3
32. בתצהירו מסר קריוף, כי בעת שעבד במעוף, שימש כ"יד ימינו" של כהן, שהיה מנהל החברה 4
באותה תקופה. לדבריו, היה עד ל"תרבות הגניבות" שהטמיע כהן אצל עובדיה של מעוף, 5
ו"חונך" להאמין שמדובר בהתנהלות לגיטימית. 6
33. בחקירתו הנגדית של קריוף, התברר, כי לטענתו, הוא עצמו היה מעורב, יחד עם המנהל הקודם, 7
כהן, בגניבת ציוד מאתרי בנייה - 8
- קריוף מסר כי הוא היה מעורב, בהוראתו של כהן, בנטילת ציוד מאתרים. כך ציין, "אני גנבתי" 9
גנבנו", ו"לקחנו ציוד". לדבריו, למרות שנטל ציוד לא ראה בכך "גניבה" אלא "שימוש" בציוד 10
שאנו שייך לחברה. לטענתו, היה "מסובך בזמנו" והיה זקוק לעבודה ולפיכך לא עשה דבר 11
בקשר לידיעותיו על אודות תרבות הגניבות. כן הוסיף, כי פעמים רבות "התרברבו" עובדים כי 12
לקחו ציוד מאתרים. מדובר היה בתרבות שכהן הטמיע בחברה, משום שמדובר בהתנהלות זולה 13
יותר ונוחה. לדבריו, בשל כך הוחלף כהן, בסופו של דבר. 14
- כן ציין קריוף, כי באופן קבוע לקחו דיקטים, באישורו של כהן, שאמר לעובדים לקחת ציוד 15
באתרים. כן טען, כי נטלו גם פנינים לצורך קפיצים, וגם זאת בהוראתו של כהן. המדובר לדבריו 16
בגניבות בסכומים של אגורות. אולם, לא ידע להסביר מדוע היה צריך לגנוב רכוש. כן גנבו 17
צינורות, על מנת שלא לנסוע למחסן. לאחר מכן אמר "לא גנבנו", "לקחנו בלי רשות". 18
- כן הוסיף ומסר, כי כהן עצמו גנב ציוד באתר בפתח תקווה שהיה בעבר אתר של דן. לדבריו, 19
כהן הורה לו לפרק כבלים של חשמל שלא היו שייכים לחברה ולהעמיס אותם על רכבו. לטענתו, 20
היו גניבות רבות ולאורך כל התקופה שבה עבד בחברה ועד עזיבתו. 21
34. קריוף גם תיאר מעורבותם של עובדים נוספים בגניבת ציוד, בתקופה שבה עבד במעוף - 22
- לדברי קריוף, ראה את בוחניק גונב באתר הדסה בירושלים. גם עובד בשם ולדימיר אסף 23
ברזלים, לרבות שלט של "אין כניסה", מאתר בית גיבור ספורט בבורסה. כן מסר, כי דיווח על 24
כך במקום לשגיא שנוף בולדימיר. עוד הוסיף, כי למעט המקרה של ולדימיר, לא מסר לשגיא 25
על מקרים נוספים, משום שלא ראה בהם מעשי גניבה, והציוד נשאר באתרים. 26
35. עם זאת, הגניבות שתיאר קריוף קדמו לשנת 2014 - 27

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

- 1 קריוף עזב, כאמור את עבודתו במעוף במחצית שנת 2014. קריוף ציין, אמנם, תחילה, כי היו
2 גניבות גם בשנת 2014. אולם, כאשר התבקש לתאר את אירוע הגניבה האחרון שהיה עד לו,
3 טרם עזיבתו את החברה, לא ידע להשיב ולתאר אירוע מסויים ומתי אירע. לאחר מכן הוסיף,
4 כי היה אירוע לקראת תום עבודתו, ברחוב בסר 5 בתל אביב. לדבריו "אם אינו טועה", "לקחו"
5 משם קורה שלא היתה של מעוף. בה בעת הודה, כי הוא עצמו לא היה מעורב בכך, ולא ידע
6 להוסיף פרטים בדבר המעורבים.
- 7 36. מעדותו של קריוף עולה תמונה, לפיה בתקופה שבה כהן שימש כמנהל החברה, והוא שימש כיד
8 ימינו, היה כהן מעורב, בין כמנהל שנתן הוראות, ובין באופן אישי, בנטילת ציוד מאתרי בנייה.
9 חיזוק מסוים לגרסתו של קריוף, נמצא בעדותו של שגיא כי קריוף סיפר לו כי ולדימיר נטל
10 ציוד, בזמן אמת. עם זאת, התיאורים הנוספים היו כלליים מאוד, וללא מועדים או פרטי
11 המעורבים. כאמור, כהן עצמו לא הובא לעדות, למרות ששגיא טען כי הוא "כמו אב" עבורו ואף
12 קריוף טען שהיה "יד ימינו". ממילא, גם לא ניתנה לכהן ההזדמנות להתייחס לטענות,
13 מרחיקות הלכת, שיוחסו לו, שלפיהן היה מעורב בגניבות, הלכה למעשה, ואף היה אחראי
14 לתרבות הגניבות בחברה.
- 15 37. מכאן, על יסוד עדותו של קריוף – שכפי שיובהר להלן לא נסתרה - ויש לה חיזוק בעדותו של
16 שגיא, מתבקשת המסקנה, כי היו מספר מקרים, בתקופת כהונתו של כהן כמנהלה של מעוף,
17 שבהם היו מעורבים עובדי חברה מסויים בגניבות. אין בכך כדי ללמד על "תרבות ארגונית
18 של גניבות", וכל שכן, אין בעדויות אלו כדי ללמד כי התרבות היתה נהוגה "מאז ומעולם", או
19 כי עודנה נהוגת. כאן המקום להדגיש, כי לא הובאה כל עדות, שלפיה בתקופת כהונתו של הירש
20 נהגה תרבות ארגונית של גניבות במעוף.
- 21 38. בתצהירו ובעדותו, הכחיש הירש מכל וכל כי מעוף היתה מעורבת במעשי גניבה או כי היתה
22 נהוגה בה תרבות ארגונית של גניבת ציוד, מאז נכנס לתפקידו. לטענתו, אף מעוף סבלה מגניבות,
23 כפי שבא לידי ביטוי במכתבה של עובדת מעוף לחברת "ענק" מיום 11.2.16.
- 24 עוד מסר הירש, כי אינו יודע להתייחס לאירועים שאירעו קודם לכניסתו לתפקיד המנהל, אולם
25 שלל כי שמע על "תרבות גניבה" בחברה קודם לכניסתו לתפקיד. עוד שלל הירש כי כהן, המנהל
26 הקודם, פוטר בשל ניהול לא תקין. לטענתו, הוא נשכר במקום כהן, משום שלא נותר כסף
27 בחברה.
- 28 לא מצאתי בעדותו של הירש ביחס לטענה בדבר תרבות של גניבות כל קושי או פרכה, ויש לייחס
29 לה מהימנות מלאה. עם זאת, ניתן לאמץ עדות זו אך ורק ביחס לתקופה שבה כיהן כמנהל
30 החברה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

39. בוחניק, ששימש כמנהל תפעול של מעוף משך כשש שנים, מסר בעדותו כי בתקופה שבה כהן
היה מנהל, היה מקבל דיקטים מחברות הבנייה, לצורך הכנת פלטפורמות, אולם זאת
בהסכמתן. בוחניק שלל כי נטלו דיקטים שלא באישור ומסר כי עד היום מקבלים מחברות
הבניה דיקטים מפלטפורמות. בוחניק אישר כי היה עובד בשם ולדימיר שפוטר עקב טענה כי
נטל מתכת שלא כדין, אולם הוא אינו יודע אם אכן נטלה.
40. בהקשר זה, גם לא מצאתי בעדותו של בוחניק כל קושי או פרכה ויש לייחס לה מהימנות מלאה.
עם זאת, עדותו של בוחניק מתייחסת אך ורק לידעויותיו, והוא אף אישר כי ולדימיר פוטר עקב
טענה כי היה מעורב בגניבה.
- הנה כי כן, לא עלה בידי הנתבעים להראות כי היתה נהוגה במעוף תרבות ארגונית של גניבות
מאז ומעולם. עם זאת, מעדויות הנתבעים, שלא נסתרו, עולה כי היו מספר מעשי גניבה שבהם
היה מעורב קריוף, בעת שעבד במעוף, וזאת קודם לשנת 2014. בה בעת, לא עלה בידי הנתבעים
להביא ראיה כלשהי בדבר תרבות של גניבות שנהגה לאחר שהירש נכנס לתפקידו בתחילת שנת
2014, ועדי התובעת, הכחישו זאת מכל וכל. לכך עוד אשוב בהמשך. למעשה, שגיא כבר לא עבד
בתובעת באותה העת, וקריוף עזבה זמן קצר לאחר מכן, ומכאן כי יש לאמץ עדויות עדי
התובעת, שלא נסתרו, בהקשר זה. בנסיבות אלו, לא עלה בידי הנתבעים להרים את נטל
ההוכחה המוטל עליהם, להראות כי "מאז ומעולם" נהגה במעוף תרבות ארגונית של גניבות.
עם זאת, עלה בידי הנתבעים להראות, כי היו מספר מקרי גניבה קודם לשנת 2014 שבהם היה
מעורב קריוף, והיה מקרה שבו נטען כי עובד בשם ולדימיר היה מעורב במעשה גניבה.
41. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי מעוף פיגומים גנבה ציוד מאון טופ באתר לגון ארבע
פעמים?
42. לעניין זה מסר שגיא בתצהירו, כי לאורך תקופת העבודה באתר לגון, נגנב ציוד של און טופ.
לדבריו, קריוף היה עד לכל מעשי הגניבה באתר. לאחר הגניבה הראשונה, קריוף הביע דעתו כי
עובדי מעוף אחראים לגניבות, ובכלל זה לארבעה המקרים הבאים: ביום 5.1.16 - גניבת מותחן
כבל השייך לקורת תליה של פיגום תלוי; ביום 21.1.16 - גניבת פיקוד חשמלי שעלותו כ-6,000
ש"ח; גניבת כבלי חשמל; ביום 17.3.16 - גניבת חלקי ציוד, לרבות 40 משקולות, ברגים, אביזרים
ו-3 קורות, מהקומה ה-33 של האתר.
- עוד הוסיף שגיא, כי לא מיהר לייחס למעוף אחריות למקרי הגניבה, אולם לאור רצף המקרים
ושיחות שניהל עם עובדיה של מעוף, חשדו גבר, ומכאן משלוח הודעות האימייל. יתר על כן,
לאחר משלוח ההודעות פסקו הגניבות, ומכאן הראיה, כי מעוף אמנם היתה אחראית לגניבות
והפרסום הוביל להפסקתן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

43. גם בהקשר זה הדגיש שגיא כי לא היה עד בעצמו לאיזה ממקרה הגניבה.
44. יובהר, כי די באישור של שגיא כי לא היה עד לאיזה ממעשי הגניבה, כדי ללמד כי טענתו שלפיה התובעת היא שגנבה היא בגדר עדות שמועה וסברה שאין לייחס לה משקל של ממש.
45. גם קריוף תיאר בתצהירו מספר מקרים שבהם נעלם ציוד מאתר לגון. לדבריו, רק לאחר שעובדיה של התובעת הגיעו למקום, החל להיעלם ציוד, ולא היה לו ספק כי עובדי התובעת הם שגנבו הציוד. קריוף לא פירט בתצהירו את ארבעת המקרים.
46. גם קריוף מסר בעדותו, כי לא היה עד לאף אחד ממעשי הגניבה בעיניו ורק הסיק כי התובעת היא שגנבה. קריוף גם אישר כי מדובר במסקנות שלו מתוך האירועים. קריוף ציין כי תיאר את כל המקרים בפני עורך הדין ולא יודע מדוע לא נכללו בתצהירו, למעט אירוע אחד בלבד. גם לא ידע לציין מדוע לא תיאר בתצהירו אילו בדיקות ערך על מנת לבדוק אם אמנם התובעת היא שגנבה הציוד.
47. מכאן, שגם עדותו של קריוף, שלפיה התובעת היא האחראית למעשי הגניבה היא בגדר עדות סברה, שלא ניתן לייחס לה משקל.
48. להלן יידונו, אחד לאחד, העדויות והראיות ביחס לכל אחד ממקרי הגניבה הנטענים.
49. מקרה הגניבה הראשון: גניבת המותחן –
- בעדותו אישר שגיא, כי לא היה עד לאירוע זה, וגם אישר כי אינו יודע לומר אם ייתכן שאחד העובדים שהיה באתר, ואינו קשור למעוף, עשוי היה לגנוב את המותחן. מכאן הודה, כי על מקרה גניבת המותחן, אין "טביעות אצבע" של מעוף. קריוף מסר בעדותו, כי "פורק מותחן", אולם לא הוסיף כל פרטים המלמדים כי התובעת היא האחראית לכך.
- המסקנה המתבקשת היא שלא עלה בידי הנתבעים לבסס, ולו במקצת, את טענתם בדבר גניבת מותחן על ידי התובעת.
50. מקרה הגניבה השני: גניבת הפיקוד החשמלי -
- גם כאן אישר שגיא בעדותו, כי לא היה עד למעשה הגניבה של הפיקוד וכי נודע לו על כך מקריוף. לעניין זה מסר קריוף, כי הפיקוד נעלם ולא ידע לאן הועבר. לאחר תקופה סיפר לו איציק פלאצי, שעבד באותה העת במעוף, כי גילה את הפיקוד במחסן, לאחר שבוחניק הביא אותו אליו. כן מסר לו פלאצי כי סירב להכניס את הפיקוד למחסן.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 כאן המקום להתייחס לשיחות המוקלטות, שלטענת שגיא ערך מול פלאצ'י ומול מוריס שוקרון,
2 עובד נוסף של התובעת (תצהירי הנתבעים, נספחים ג/1 – ג/4).

3 הפכתי והפכתי בהקלטות עצמן, ולא מצאתי בהן כל תמיכה לטענות הנתבעים. המדובר בשיחות
4 שנערכו לאחר הגשת התביעה, וכל שיש בהן הוא ניסיון של שגיא לשכנע את הדוברים, כחלק
5 מניהול המשפט, למסור עדות, שהם ככל הנראה לא מעוניינים למסור.

6 יתר על כן, פלאצ'י ומוריס לא זומנו לעדות, וממילא מכלול הדברים שאמרו מהווים עדות
7 שמועה. הטענה, בהקשר זה, כי פלאצ'י חושש להעיד אינה יכולה לעמוד, כאשר הנתבעים אף
8 לא ניסו לזמנו לעדות באמצעות בית המשפט.

9 הירש מסר, לעומת זאת, כי פלאצ'י כבר לא עבד בחברה בתקופה שבה לכאורה נודע לו על גניבת
10 הפיקוד החשמלי, ומכאן, כי אירוע זה דמיוני ושקרי. עם זאת, הירש הודה כי הוא מנהל החברה
11 ולא יכול לדעת אם נגנב הפיקוד החשמלי ואם הגיעו למחסני התובעת פריטים של הנתבעת.

12 כאמור, בוחניק הכחיש מכל וכל את אירוע גניבת הפיקוד מאון טופ. לדבריו, בטרם החלה און
13 טופ את פעילותה, רכשה מעוף 17 פיגומים מאותו סוג ובהם לוחות פיקוד. מכאן, כי לא היה
14 למעוף כל אינטרס לקחת פיקוד שאינו שייך לה, והטענה כי מעוף נטלה פיקוד שלא כדין או כי
15 הפיקוד הגנוב הגיע למחסן של מעוף היא שקרית.

16 כאשר אני בוחנת את מכלול העדויות, עולה כי גם על מקרה זה, לא העידו עדי הנתבעים מידיעה
17 אישית. הטענה כי פלאצ'י מסר להם דבר מה בעניין לא הוכחה, והיא בגדר עדות שמועה.

18 לא מצאתי סתירות או פרכות בגרסאותיהם של הירש ובוחניק לעניין זה, וכאמור, גם לא
19 הובאה עדות ישירה, על ידי מאן דהוא, בדבר גניבת הפיקוד על ידי התובעת, כנטען על ידי שגיא.

20 מכאן, שלא עלה בידי הנתבעים להוכיח את טענתם בדבר גניבת הפיקוד החשמלי על ידי מעוף.

21 51. מקרה הגניבה השלישי: גניבת הכבלים –

22 גם כאן, הודה שגיא בעדותו, כי לא היה עד למעשה הגניבה וגם לא ראה בעיניו את חיבור הציוד,
23 שהיה שייך, לכאורה לאון טופ.

24 קריוף מסר לעניין זה שכאשר נעלם כבל חשמל באתר לגון, הוא התקשר לבוחניק בצעקות,
25 וכאשר בוחניק הגיע למקום, הוכיח לו שמדובר בכבל סיני, מסוג שאין לתובעת. לפיכך, בוחניק
26 הודה בגניבה, השיב את הכבל והתנצל. לדברי קריוף, נטילת הכבל עלולה היתה לפגוע בבטיחות
27 באופן קשה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 טענתו של קריוף, כי בוחניק הודה בגניבה סותרת את דבריו של שגיא עצמו. בשיחה שערך עם
2 קריוף, ציין כי בוחניק "הודה בחצי פה", ולאחר מכן אמר כי "כאילו הוא לא גנב אבל הביא לי
3 כבלים אחרים" (תצהירו של שגיא, נספח ג/2, בעמ' 4).

4 יתר על כן, גם הירש ובוחניק מאשרים כי אמנם הוחזר כבל, אולם לא היתה כל הודאה בגניבה.

5 הירש מסר, כי בוחניק מסר לו שהיתה מריבה על הציוד באתר "לגון", והוא החליט להשיב
6 לקריוף כבל על מנת שלא לעכב את העבודה. לדבריו, החלטתו של בוחניק להשיב כבל, שעלותו
7 כ-500 – 800 ₪ היתה סבירה, על מנת להשקיט את הרוחות, ואין בכך הודאה בגניבה.

8 בוחניק מסר בתצהירו, כי למעוף היו פיגומים עם כבלים סינים, הדומים לכבלים של און טופ.
9 לדבריו, קריוף ושגיא אמנם טענו כי נטלו מהם כבל, אולם לא היתה כל ראיה לכך. לדבריו, אך
10 על מנת להרגיע את הרוחות, והואיל ומדובר בכבל שעלותו נמוכה, נתן לקריוף כבל מהמחסן.
11 כן הדגיש בוחניק בחקירתו הנגדית, כי קריוף צעק והשתולל, ואמר כי ייקח למעוף כבלים
12 מפיגומים, ומטעם זה, ועל מנת להפסיק את הוויכוח ושלא יגרום לנזק, נתן לו כבל. לדבריו,
13 מעוף מחזיקה אלפי כבלים מסוג זה, ולא היתה כל סיבה ליטול כבל שאינו שייך לה.

14 למעשה, גם עדויותיהם של שגיא וקריוף לעניין גניבת הכבלים, היא בגדר עדות סברה. אמנם,
15 מעוף השיבה להם כבלים, אולם הכחישה מכל וכל כי הודתה בגניבה. מכאן, שלכל היותר, ניתן
16 לומר, כי בהחזרת הכבלים על ידי מעוף, יש כדי ללמד, כי מאן דהוא נטל כבלים שאינם שלו.
17 בהיעדר פרטים נוספים, לא ניתן לדעת, אם מי שנטל את הכבלים היה מי מעובדיה של מעוף,
18 ואם הנטילה היתה מכוונת או בשגגה.

19 מכאן, שגם לא עלה בידי הנתבעים להוכיח כי מעוף גנבה ממנה כבלים, אולם עלה בידיה
20 להוכיח, כי לאחר שנטען כי נטלה כבלים, החזירה מעוף לאון טופ שני כבלים.

21 52. מקרה הגניבה הרביעי: גניבת חלקי ציוד –

22 גם כאן, שגיא אישר בעדותו, כי לא היה עד למעשה הגניבה הנטען. יתר על כן, כאן גם לא פירט
23 ראיות התומכות בטענתו. קריוף לא פירט מקרה זה בתצהירו. אולם, בעדותו מסר, כי עובדים
24 שלו הרימו משקולות לקומה 32 וללא מנופים, ולאחר סוף השבוע, בעת שהגיעו למקום,
25 המשקולות לא היו שם. גם כאן, הודה קריוף, כי הקביעה שמעוף אחראית לנטילת המשקולות,
26 היא בגדר מסקנה.

27 הירש שלל מכל וכל כי גנבו חלקי ציוד. לטענתו, לא היה כל היגיון טכני או עסקי בגניבות
28 הנטענות. לא מצאתי כל סתירה או פרכה ממשית בגרסתו של הירש.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

- 1 מכאן, שלא עלה בידי הנתבעים להוכיח כי מעוף גנבה חלקי ציוד באתר לגון.
- 2 53. הנה כי כן, עדויותיהם של שגיא ושל קריוף באשר לטענה כי מעוף ביצעה ארבעה מעשי גניבה
3 תוך חודשיים, אינן אלא בגדר עדויות שמועה וסברה, בלתי מבוססות, ושאינן להן כל תימוכין
4 של ממש. הפרסומים כי אירעו ארבע גניבות תוך חודשיים לא נוסחו כהבעת דעה, אלא כעובדות
5 של ממש – עובדות, אשר לא נמצאו להן תימוכין של ממש בעדויות, למעט העובדה, כי בוחניק
6 אמנם השיב לקריוף כבל. אולם, גם בעובדה זו, לא היה כדי ללמד על גניבת הכבל על ידי מי
7 מעובדיה של מעוף.
- 8 54. מכאן, שלא עלה בידי הנתבעים להראות כי מעוף גנבה ציוד מאון טופ באתר לגון ארבע פעמים
9 בתוך כחודשיים קודם ליום 21.3.16.
- 10 55. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי מעוף חבלה בציוד של און טופ?
11 משלא עלה בידי הנתבעים להראות, כי מעוף גנבה ציוד של און טופ, ממילא גם לא עלה בידיהם
12 להראות כי מעוף חבלה במזיד בציוד. יודגש, כי טענות הנתבעים כי מעוף חבלה בציוד, התבססו,
13 כל כולן, על המסקנה, כי מעוף היא שנטלה את הציוד.
- 14 56. הגנת "אמת דיברתי" – סיכום ביניים
15 הנה כי כן, לא עלה בידי הנתבעים להוכיח כי מכלול הדברים שפורטו בהודעות האימייל ששלח
16 שגיא הם דברי אמת. לא עלה בידי הנתבעים להראות כי היתה נהוגה במעוף תרבות ארגונית
17 של גניבות מאז ומעולם. עם זאת, עלה בידי הנתבעים להראות, כי היו מספר מקרי גניבה שבהם
18 קריוף היה מעורב, בתקופה שקדמה לשנת 2014, וזאת בידיעתו של המנהל הקודם, כהן. גם
19 עלה בידיהם להוכיח, כי עובד מעוף בשם ולדימיר פוטר לאחר שנטען כי נטל ציוד שלא כדין. לא
20 עלה בידי הנתבעים להראות כי מעוף גנבה ציוד בארבעה מקרים באתר לגון. עם זאת, עלה
21 בידיהם להראות, כי במקרה אחד, מעוף החזירה כבלים לאון טופ, וזאת לאור טענה כי מעוף
22 נטלה כבל שאינו שייך לה. גם לא עלה בידי הנתבעים להראות כי מעוף חבלה בציוד של און טופ.
- 23 האם עומדת לנתבעים הגנת "תום הלב"?
- 24 57. ואלו הוראות סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע, הרלוונטיות לענייננו:
- 25 במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
26 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
- 27 (1) ... ;
- 28 (2) היחסים שבינו לבין האדם שאליו הופנה הפרסום הטילו עליו חובה
29 חוקית, מוסרית או חברתית לעשות אותו פרסום ;

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

- 1 (3) הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של
2 האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי
3 כשר ;
- 4 (4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או
5 ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או
6 דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות ;
- 7 (5) ... ;
- 8 (6) ... ;
- 9 (7) ... ;
- 10 (8) הפרסום היה בהגשת תלונה על הנפגע בענין שבו האדם שאליו הוגשה
11 התלונה ממונה על הנפגע, מכוח דין או חוזה, או תלונה שהוגשה לרשות
12 המוסמכת לקבל תלונות על הנפגע או לחקור בענין המשמש נושא התלונה ;
13 ואולם אין בהוראה זו כדי להקנות הגנה על פרסום אחר של התלונה, של דבר
14 הגשתה או של תכנה ...".
- 15
- 16 66. לפי סעיף 16 לחוק איסור לשון הרע :
- 17
- 18 "(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות האמורות
19 בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו
20 שעשה את הפרסום בתום לב.
- 21 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם
22 נתקיים בפרסום אחת מאלה :
- 23 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו ;
- 24 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים
25 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא ;
- 26 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת
27 הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15".
- 28 67. הגנת תום הלב מותנית בשני תנאים מצטברים : האחד, שהפרסום נעשה בתום לב ; השני,
29 שהנתבע יכול להראות קיום אחת או יותר מהנסיבות המנויות בסעיף 15 לחוק איסור לשון
30 הרע. באותן הנסיבות יהיה הפרסום מוגן אם נעשה בתום לב, וזאת למרות שהפרסום אינו אמת.
- 31 68. האם עלה בידי הנתבעים להראות קיומו של תום הלב? התשובה על כך היא בשלילה.
- 32 הנתבעים לא הראו כי פעלו בתום לב וגם לא עמדו בנטל להראות כי הפרסום היה בתחום
33 הסביר. הנתבעים לא פנו למשטרה על מנת להתלונן על הגניבות, כפי המצופה ממי שטוען כי
34 מאן דהוא גונב ציוד, ואף באופן שעלול להוביל לחבלה בבטיחות. הנתבעים גם לא פנו, לפני
35 הפנייה ללקוחותיה של מעוף, להירש עצמו, על מנת לברר הנושא ולאפשר לו להתייחס לטענות
36 המפורטות. יתר על כן, שגיא לא עשה דבר בהקשר זה, משך כל שנות עבודתו במעוף ואף בעת
37 שהיה סגן מנהל התובעת, והודעותיו נשלחו, דווקא לאחר שעזב את מעוף וניהל את מתחרתה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 יתר על כן, לא רק הפרסומים עצמם, אלא גם תוכנם מלמד על החריגה מתחום הסביר.
2 הפרסומים מייחסים למעוף ארבעה מעשי גניבה, ללא ראיות של ממש לתמיכה בטענה.
3 הפרסומים מייחסים למעוף תרבות ארגונית של גניבות שהיתה נהוגה מאז ומעולם. משמעות
4 הדבר, כי בפרסומים יש אמירות מרחיקות לכת, שאינן מסוייגות. אמנם בהודעה הראשונה ציין
5 שגיא, כי חלקי הפיגומים שימשו "כנראה" את עובדי מעוף להתקנת פיגומים עבור חברת ענק.
6 בה בעת, במשפט שקדם לכך ציין, כי התברר שמעוף גנבה חלקי פיגומים בפעם הרביעית, וזאת
7 ללא כל סיוג. בהמשך גם הוסיף, כי "אין עוד מקום לספק" כי מעוף היא האחראית לחבלה. גם
8 בהודעה השנייה נקט שגיא בלשון בלתי מסוייגת וציין כי עובדי מעוף הם האחראים למעשי
9 הגניבה והחבלה. הפרסומים נשלחו דווקא ללקוחותיה של מעוף. מכאן, כי כוונת הנתבעים
10 היתה לפגוע במתחרה, היא חברת מעוף. לא ניתן להתעלם כי ברקע למשלוח ההודעות קיים
11 סכסוך בין הצדדים, לרבות עזיבת שגיא את מעוף, הקמת חברה מתחרה וניהול הליך משפטי
12 בקשר לכך.

13 למעשה, ניתן לומר כי לאור מכלול הנסיבות מתקיימת החזקה, שלפי סעיף 16 לחוק איסור
14 לשון הרע, כי הפרסום נעשה שלא בתום לב, וזאת בעיקר משום שהנתבעים לא נקטו אמצעים
15 סבירים על מנת להיווכח אם הפרסום אמת, וחרגו מתחום הסביר, כאשר בדיעבד התברר, כי
16 הפרסום לא היה אמת.

17 יתר על כן, בהכללת אמירות מרחיקות לכת ומשלוח הודעות האימייל ללקוחותיה של מעוף, יש
18 כדי ללמד על היעדר תום הלב שבפרסום, גם אם נכונה אני לקבל את טענתו של שגיא, כי האמין
19 בכנות באמיתות הפרסום. פרסום הנעשה נגד חברה מתחרה בדרך של משלוח הודעות אימייל
20 ללקוחותיה, הכוללות אמירות מרחיקות לכת ובלתי מסוייגות, מלמד על היעדר תום הלב
21 שבפרסום, גם כאשר המפרסם האמין באמיתות הפרסום (שנהר, לעיל, בעמ' 262 - 264).

22 69. אתייחס להלן גם להגנות הספציפיות שלהן טענו הנתבעים.

23 70. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי היתה להם "חובה חוקית, מוסרית או חברתית" לבצע את
24 הפרסום, בהתאם להוראת סעיף 15(2) לחוק איסור לשון הרע? התשובה על כך היא בשלילה.
25 גם אם היה מקום להתריע על גניבות באתר לגון, לא היתה כל חובה חוקית, מוסרית או
26 חברתית, לתאר את הדברים כעובדה מוגמרת כפי שתוארו, או לייחס, דווקא למעוף, את אותן
27 גניבות. ברי גם כי לא היתה כל חובה לטעון כי היתה נהוגה במעוף מאז ומעולם תרבות של
28 גניבות. מכאן, כי תוכן הפרסום חרג מהנדרש לביצוע החובה, גם אם היתה קיימת חובה מסוג
29 זה (ע"א 670/79 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' מזרחי (12.4.87); ע"א 211/82 ננס נ' פלורו
30 (20.2.86); שנהר, לעיל, בעמ' 281 - 285).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

71. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנתבעים או של האדם שאליו הופנה הפרסום, כהוראת סעיף 15(3) לחוק איסור לשון הרע? התשובה על כך היא בשלילה.
- גם כאן, בחינת "העניין הכשר" נעשית בהתאם למכלול הנסיבות. מקובל עליי, כי לנתבעים אינטרס אישי כשר בהפסקת גניבות, ככל שהיו. אולם, אין בכך כדי "להכשיר" את תוכן הפרסום, משמע ייחוס מרחיק לכת של גניבות למעוף, וטענה בדבר תרבות גניבות הקיימת מאז ומתמיד. גם בהקשר זה, העובדה כי שגיא לא עשה דבר בקשר לגניבות המיוחסות, משך כל השנים שעבד במעוף ואף בעת שהיה סגן מנהל החברה, וגם לא נקט כל אמצעים חוקיים להפסיקן, לרבות פנייה למשטרה, או ניסיון לברר הטענות למול מעוף, מלמדת על היעדר הסבירות שבפרסום, ובפרט משהודעות האימייל מוענו ללקוחותיה של מעוף. משמעות הדבר, כי מהות הדברים שהתפרסמו מלמד על חריגה מהשיעור המספק (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (4.8.08); רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקנר (12.11.06); ע"א 211/82 ננס נ' פלורו (20.2.86); שנהר, לעיל, בעמ' 296).
72. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי הפרסום היה בגדר הבעת דעה על התנהגות התובעת בתפקיד רשמי או ציבורי, כהוראת סעיף 15(4) לחוק איסור לשון הרע? גם על שאלה זו התשובה היא בשלילה.
- פרסום דעה משקף הלך מחשבתי סובייקטיבי. הבעת דעה יכולה גם לתאר מצב עובדתי ובלבד שתנוסח כדעה (ד"נ 9/77 חברת חשמל לישראל בע"מ ואח' נ' הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ ואח', פ"ד לא (2) 291, 322 (1978)). השאלה אם מדובר בתיאור מצב עובדתי או שמא בהבעת דעה גרידא תוכרע באופן אובייקטיבי לפי מכלול הנסיבות, לרבות הקשר הפרסום, הפרטים שנכללו בפרסום והמען לפרסום, והכל במבחני השכל הישר וכללי ההיגיון (ע"א 8345/08 בן נתן נ' בכרי (27.7.11); ע"א 323/98 שרון נ' בניזמן (18.2.02); ע"א 1104/00 אפל נ' חסון (10.1.02); ע"א 334/89 מיכאלי נ' אלמוג (20.12.92); ע"א 259/89 הוצאת מודיעין בע"מ ואח' נ' ספירו, פ"ד מו (3) 48, 55 (1992); עניין הוצאת עיתון הארץ, לעיל, בעמ' 300).
- הטענה שאדם הוא "גנב" עשויה לבוא בגדר הבעת דעה בנסיבות מסוימות. כך למשל, כאשר ברי מתוך ההקשר כי האמירה לא נועדה לתאר גניבה, הלכה למעשה, אלא כשם תואר, כסוג של קללה, או אפילו הלצה. אולם, בנסיבות העניין, לא ניתן לראות בטענות שיוחסו למעוף משום הבעת דעה, גרידא, וזאת בשל הקשר הפרסום, הפרטים שנכללו בפרסום והמען לפרסום. משמע, כי לפי השכל הישר וכללי ההיגיון, יש בפרסומים כדי לתאר את התובעת כמי שמעורבת בגניבות, הלכה למעשה. הפרסומים לא כללו אמירות בעלמה, אלא כללו תיאור של מספר מקרים שבהם נטען כי עובדי מעוף נטלו, הלכה למעשה, ציוד של און טופ. הפרסומים כללו פרטים רבים, לרבות תיאור הציוד שנגנב. הפרסומים גם מייחסים למעוף כי בגניבת הציוד,

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

- 1 גרמה לחבלה, הלכה למעשה. ההודעות נשלחו לחברות הפועלות באותן אתרים. גם הטענה
2 בדבר תרבות ארגונית של גניבה אינה יכולה לבוא בגדר הבעת דעה, כאשר שגיא טוען שהדבר
3 ידוע לו מידיעה אישית מעת שעבד במעוף, ואף טוען כי ניסה לעקור התופעה מן השורש. שגיא
4 אף צירף תמונות לתמיכה בעובדות, שלכאורה תיאר.
- 5 מכאן, כי חלקם הארי של הפרסומים הם בגדר תיאורים עובדיים ואינם חוסים תחת הגנת
6 הבעת דעה. יתר על כן, גם לא הובעה דעה על תפקיד רשמי או ציבורי.
- 7 73. האם עלה בידי הנתבעים להראות כי הפרסום היה בהגשת תלונה על התובעת בענין שבו מקבלי
8 ההודעות היו ממונים על התובעת, כהוראת סעיף 15(8) לחוק איסור לשון הרע? גם על כך
9 התשובה היא בשלילה.
- 10 התלונה תהיה מוגנת רק אם תכנה נוגע לעניין שבו קיימים יחסי כפיפות בין מקבל ההודעה ובין
11 הנפגע (שנהר, לעיל, בעמ' 301). במקרה דנן, אין לראות במקבלי ההודעות, משום ממונים על
12 הנתבעים. היחסים בין מקבלי ההודעות ואון טופ היו יחסים חוזיים שגרתיים, ויחסים דומים
13 התנהלו בין מעוף ומקבלי ההודעות.
- 14 74. הנה כי כן, לא עלה בידי הנתבעים להראות כי מתקיימת הגנת "תום לב" – הנתבעים לא הראו
15 כי פעלו בתום לב, וגם לא הוכיחו את אחת הנסיבות המפורטות בסעיף 15, שבהן מתקיימת
16 ההגנה.
- 17 פיצויים
- 18 75. לאור כל האמור, הוכח כי הנתבעים פרסמו דברי לשון הרע נגד התובעת, ולא עומדת להם הגנה
19 לפי חוק על מלוא הפרסומים. מכאן, כי הנתבעים עוולו בעוולת לשון הרע נגד התובעת, ועליהם
20 לפצותה.
- 21 76. לפי סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע:
- 22 (א) ...
- 23 (ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את
24 הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת
25 נזק.
- 26 (ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה
27 בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא
28 יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.
- 29 (ד) לא יקבל אדם פיצוי ללא הוכחת נזק, לפי סעיף זה, בשל אותה לשון הרע,
30 יותר מפעם אחת.
- 31 (ה) הסכומים האמורים בסעיף זה יעודכנו ב-16 בכל חודש, בהתאם לשיעור
32 עליית המדד החדש לעומת המדד הבסיסי;

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

77. כאמור, התובעת הגישה תביעתה בסכום של 280,000 ₪, שהם פיצויים מוגדלים ללא הוכחת נזק בגין שני פרסומים.
78. בגין כל פרסום, סכום הפיצויים המקסימלי, ללא הוכחת נזק, עומד על סכום של 70,000 ₪, נכון להגשת התביעה, וסכום הפיצויים המקסימלי בגין פרסום שנועד בכוונה לפגוע, ללא הוכחת נזק, עומד על סכום של 140,000 ₪.
79. בקביעת פיצויים, גם ללא הוכחת נזק, אין הכרח כי בית המשפט יורה על תקרת הפיצויים, ועל בית המשפט לקחת בחשבון את מכלול הנסיבות, ובכלל זה: אופייה של הפגיעה ונסיבותיה; חומרת הפגיעה; מעמדם של הפוגע והנפגע; תפוצת הפרסום; התנהגות הפוגע והתנהגות הניזוק בקשר לפרסום ואף לאחריו; מניעי הפוגע ובכלל זה האם נהג ברישול וקלות דעת או בזדון, האם האמין באמיתות דבריו, האם חזר עליהם, והאם פרסם בהמשכם התנצלות; איתנותו הפיננסית של הפוגע ועומק כיסו המושפעים גם מעצם היותו אדם או תאגיד. כמו כן, על בית המשפט לשקול את התכליות העומדות בבסיס הפיצוי על פגיעת לשון הרע, ובהן התכלית התרופתית המבקשת להשיב המצב לקדמותו; התכלית החינוכית המבקשת להעביר לציבור מסר בדבר הפסול שבדברי לשון הרע; והתכלית העונשית המבקשת להטיל סנקציה על המעוול, בעיקר מקום בו פעל בכוונת זדון (בן גביר, לעיל, בפסקה 32; הוצאת מודיעין, לעיל, בעמ' 57; רע"א 3614/97 דן אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26, 72 (1998); ע"א 552/73 רוזנבלום נ' כץ, פ"ד ל(1) 589, 596 (1975); שנהר, לעיל, בעמ' 367 - 370).
80. אין כבר מחלוקת כי התובעת לא הוכיחה שנגרמו לה נזקים, אולם פוטנציאל הנזק היה גדול, משום שהודעות האימייל מוענו לשלוש מלקוחותיה של התובעת, שהן חברות גדולות ומרכזיות בענף הבנייה. יוער בהקשר זה, כי לא מצאתי כל בסיס לטענת הנתבעים כי מדובר היה בשני לקוחות בלבד, משהתובעת עמדה על כך כי שלוש החברות שקיבלו ההודעות היו לקוחותיה. עם זאת, הלכה למעשה, החברות שקיבלו את ההודעות, לא פסקו מעבודה עם מעוף ולא הקטינו היקף העבודה.
81. בקביעת סכום הפיצויים ללא הוכחת נזק לקחתי בחשבון את מכלול הנסיבות הבאות:
- שגיא אמנם שלח שתי הודעות ובהן פרסום לשון הרע נגד התובעת, אולם שתי ההודעות מוענו לגורמים דומים, ובשתיהן נכלל מידע דומה. מכאן, שאין לפסוק פיצויים עצמאיים מקסימליים בגין כל אחת מההודעות אלא יש לפסוק סכום אחד כולל, שיש בו כדי לבטא כי נשלחו שתי הודעות שכללו פרסומים דומים;
 - הפרסומים נועדו לפגוע בתובעת, שהיא חברה עסקית המתחרה בנתבעת, כפי שניתן ללמוד מתוכן ההודעות, הכולל אמירות מרחיקות לכת והאשמות חמורות, ומהעובדה כי נשלחו דווקא ללקוחותיה של התובעת – ולא לגורמי אכיפת החוק. יתר על כן, פוטנציאל הנזק

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

1 היה גדול מאוד, משום שאותם לקוחות היו עשויים להפסיק את עבודתם עם התובעת. עם
2 זאת, התרשמתי כי שגיא היה משוכנע באמת ובתמים באמיתות הפרסום. שגיא גם האמין
3 כי הפרסום יפסיק את הגניבות שייחס לתובעת;
4 - הפרסומים בכללותם לא היו אמת. אולם, הוכח כי היו מספר מקרי גניבה בהם היה מעורב
5 קריוף, בעת שעבד אצל התובעת, וזאת קודם לשנת 2014. גם הוכח, כי עובדי מעוף הסכימו
6 להחזיר לאון טופ כבלים בשווי של כמה מאות שקלים במהלך שנת 2016, ובכך יש גם כדי
7 לחזק טענתו של שגיא כי האמין באמת ובתמים כי התובעת גנבה את הציוד;
8 - הנתבעים לא פרסמו כל התנצלות;
9 82. מכאן, כי יש לפסוק לזכותה של התובעת סכום כולל של 150,000 ₪.

סוף דבר

12 83. הנה כי כן, הנתבעים, שגיא ואון טופ, פרסמו שתי הודעות אימייל ובהם דברי לשון הרע נגד
13 התובעת, מעוף.
14 84. לא עלה בידי הנתבעים להראות כי עומדת להם הגנת "אמת דיברתי" ביחס לכל אחד ואחד
15 מנדבכי הפרסומים. הנתבעים לא הוכיחו כי עובדי מעוף גנבו ציוד בארבע הזדמנויות במהלך
16 שנת 2016, אולם עלה בידיהם להראות כי באחת הפעמים הסכימו נציגי מעוף להחזיר כבלים
17 בשווי נמוך, בשל טענה כי נטלו הכבלים מאון טופ. הנתבעים לא הוכיחו כי מעוף חבלה בציוד.
18 הנתבעים גם לא הוכיחו כי היתה נהוגה תרבות ארגונית של גניבות במעוף, אולם עלה בידיהם
19 להראות, כי עובדים של מעוף היו מעורבים, לפני שנת 2014 ובתקופת כהונתו של המנהל כהן,
20 במספר מקרי גניבה.
21 85. גם לא עלה בידי הנתבעים להראות כי עומדת להם הגנת "תום לב". הנתבעים לא הראו כי פעלו
22 בתום לב, וגם לא הוכיחו את אחת הנסיבות המפורטות בסעיף 15, שבהן מתקיימת ההגנה.
23 86. אשר על כן, התובעת הוכיחה כי הנתבעים אחראים לפרסום לשון הרע ולא עלה בידי הנתבעים
24 להראות כי עומדת להם הגנה של ממש.
25 87. הנתבעים ישלמו לתובעת, יחד ולחוד, סכום של 150,000 ₪, שכר טרחת עורך דין כולל מע"מ
26 בסכום של 18,000 ₪ ואת הוצאותיה של התובעת. הסכומים ישולמו תוך 30 יום מהיום, ואחרת
27 יישאו ריבית והצמדה עד למועד התשלום בפועל.
28

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 45842-09-16 א.ד. מעוף פיגומים בע"מ נ' שגיא ואח'

88. כמו כן, יפרסמו הנתבעים התנצלות. את ההתנצלות ישלחו הנתבעים בהודעת אימייל לכל נמעני הודעות האימייל מושא תביעה זו, לא יאוחר מיום 1.6.18, בכותרת "התנצלות בפני חברת מעוף", והיא תכלול את הדברים הבאים: "חברת און טופ – פתרונות לעבודה בגובה בע"מ מבקשת לחזור בה מהדברים שפרסמה בהודעות קודמות מיום 21.3.16 ומיום 31.5.16, המייחסים לחברת א.ד. מעוף פיגומים בע"מ תרבות ארגונית של גניבות, מספר מעשי גניבה באתר לגון וחבלה. חברת און טופ מתנצלת על הפגיעה במעוף בעקבות דברים אלו".

אם לא יעמדו הנתבעים בחובה לפרסם הפרסום, כאמור, ישלמו הנתבעים לתובעת סכום נוסף של 50,000 ₪, לא יאוחר מיום 1.7.18.

זכות ערעור כחוק.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, כ"ד אייר תשע"ח, 09 מאי 2018, בהעדר הצדדים.

אפרת פינק, שופטת, סגנית הנשיאה

